

Bütün Ülkelerin İşçileri ve Ezilen Halklar, Birleşin!

Sayı : 3, Ocak, 1980

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ (MARKSİST-LENİNİST) YAYIN ORGANI

Parti Şehitlerimizi Anıyoruz

İşçiler, köylüler,
eşitli milliyetlerden ezilen halkımız...

Ocak ayı, Türkiye devrim tarihinde, komünistlerin büyük kayıplar verdikleri acı bir aydır. Partimiz bu ayın son haftasını, parti şehitlerimizi anma haftası ilan etmiştir.

Türkiye Komünist hareketi, başlangıcından bugüne, faşist hakim sınıfların saldırısı sonucunda sayısız kayıplar vermiştir. Türkiye Komünist hareketi ve Türkiye'nin sınıf bilinçli proletaryası verdiği her kaybı bilincine dönmemiş; emperyalizmin uşağı hakim sınıflara boyun eğmemiş; kayıplardan yılmamış; acısını, kinini sınıf mücadelesinde enerjiye dönüştürerek yoluna devam etmiştir.

Bugüne dek ellerini yüzlerce komünistin, devrimcinin, yurtseverin kanında yıkayan hakim sınıfların işlediği cinayetlerin hiç biri unutulmamıştır. Her birinin hesabı bir gün sorulacaktır.

Partimiz, parti şehitlerini anmayı, Yüce Komünizm davası için ülkemiz ve tüm dünyada parti şehit düşen Komünistlerin anısını tazeleme; onların mücadelesinden öğrenme; sınıf mücadelesini yükseltmek için görevlere dört elle sarılmak olarak kavramaktadır.

İşçiler, köylüler,
eşitli milliyetlerden halkımız...

Türkiye'de Komünist hareketin tarihi oldukça eskidir. Türkiye işçi sınıfının öncü örgütü Türkiye Komünist Partisi, Yüce Lenin'in önderliğindeki 3. Enternasyonalin üyesi olarak 1920'de Mustafa Suphi ve yoldaşları tarafından kurulmuştur. TKP kurulduktan hemen sonra, Mustafa Suphi ve çoğu TKP'nin Merkez Komitesi üyeleri olan 14 yoldaşı, Türkiye'de başlamış olan kurtuluş savaşına katılmak; ve milli nitelikteki bu savaşı, sosyal bir devrimle birleştirebilmek için Anadolu'ya geldiler. Anadolu'da hakim olan Kemalistler, Mustafa Suphi ve yoldaşlarına karşı bir tuzağa kurduklarını Mustafa Suphi...

yoldaşları, bizzat faşist Mustafa Kemal'in emri ile, 28 Ocak 29 Ocak arasında başlayan 1921 gecesinde, Karadeniz'de hunharca katledildiler. Trabzon açıklarında Sinop'a gitmek için bindikleri bir teknede kurşuna dizilen Mustafa Suphi ve yoldaşlarının cesetleri Karadeniz'e atıldı.

Mustafa Suphi ve yoldaşlarının öldürülmesi, Kemalistlerin halk düşmanı yüzünü herkese gösterdi. Kemalistler, Mustafa Suphi ve yoldaşlarına neden saldırdılar? Çünkü Mustafa Suphi, düşmanın yalnız dışta olmadığını görüyordu. O şöyle diyordu:

MUSTAFA SUPHI

"Komünist Partisi için memleketi musallat olan dış düşmanları kovmak nasıl bir görev ise, içerde halkın sirtından geçinen yağmacı sınıfları da hazır yiyeceklik halinden çıkarıp yumruk altında çalıştırmak da o derece esaslı bir görevdir."

" Kanlarını şimdiye kadar kendi cellâtlarının hakimiyeti için döken Türkiye amele, rençber ve askerleri bundan sonra öz hürriyet ve hakimiyetleri uğrunda çarpışacaktır.

Yaşasın amele ve rençberin hürriyet ve hakimiyeti için açtığı savaşta önderlik eden Türkiye Komünistleri"

Mustafa Suphi "Mazlum Türkiye'yi ölümden kurtaracak olan kızıl inkilâptır. Kahrolsun buna karşı duranlar " diyordu. Mustafa Suphi ülkemizde işçi sınıfının önderliğinin sağlanması için Kızıl Ordunun kurulmasının gerektiğini görüyor, bunun propagandasını yapıyordu. Mustafa Suphi, Türkiye devrimini proleter dünya devrimi cephesinin bir parçası olarak görüyor ve " Yaşasın kızıl ışıkları insanlık ufuklarında görülmeye başlanan 3. Enternasyonal" şiarını atıyordu.

Komünizmden öcü gibi korkan, emperyalistlerle el altından pazarlıklar sürdüren Kemalistler, işte Mustafa Suphi ve yoldaşlarını bunun için öldürdüler. Onlar Mustafa Suphi ve yoldaşlarını öldürmekle, Türkiye'de örgütlü komünist hareketi bütünü ile durdurabileceklerini sanıyorlardı. Yanıldılar. Türkiye'nin bilinçli işçi sınıfı, Mustafa Suphi ve yoldaşlarını yüreğine, bilincine gömdü. Ezilen halk, Mustafa Suphi ve yoldaşlarını unuttu. Ve onlar üzerine türküler dizdi:

**Gelir günler gelir, yarem sarılır.
Bir gün olur elbet hesap sorulur
Bir yanım Acem'den Çin'den çevrilir
Bir yanım deryada çalkalanır şimdi**

Mustafa Suphi ve yoldaşları ölmedi. Onlar bütün dünyada ve Türkiye'de Komünistlerin mücadelesinde yaşamaya devam etti. Ediyor. Edecek.

Türkiye'de örgütlü komünist hareket Mustafa Suphi ve yoldaşlarının kaybı ile çok ağır bir darbe yedi. Ve uzun süre bu darbenin yaralarını saramadı. Mustafa Suphi ve yoldaşlarının TKP si, süreç içinde reformist bir burjuva partisine dönüştü. 1952 de de bu parti bütünü ile çökertildi. Daha sonra 1960 larda TKP adı altında, Mustafa Suphi'nin TKP'sü ile hiç bir ilgisi olmayan, görevi Kruşçov revizyonizminin borazanlığını yapmak olan yeni sahte bir TKP kuruldu. Bu hainler, emperyalizme satılmış uşaklardı.

Mustafa Suphi'nin şanlı kızıl bayrağı 1970 lerin başında, Partimiz TKP/ML in kurucuları İbrahim Kaypakkaya ve yoldaşları tarafından yeniden yükseklere kaldırıldı. Mustafa Suphi ve yoldaşlarının gerçek TKP sinin

mirasçıları olan TKP/ML i kuran İbrahim Kaypakkaya ve yoldaşları da aynı Mustafa Suphi gibi, hakim sınıfların ağır saldırılarına uğradılar. TKP/ML in bir çok kurucu önder kadrosu, bu saldırılarda şehit düştü. TKP/ML nin kurucusu ve önderi İbrahim Kaypakkaya 1973 Ocak ayı sonunda hakim sınıfların eline düştü. Mayıs ayına kadar ona sürekli işkence yaptılar. O komünist kararlılıkla direndi. Hakim sınıflara, onların işkencehanelerinde de korku saldı. 18 Mayıs'ta hakim sınıfların eli kanlı cellâtları İbrahim yoldaşımızı hunharca katlettiler. Türkiye'nin sınıf bilinçli proletaryası İbrahim'i de, Mustafa Suphi'nin yanbaşında yüreğine, bilincine gömdü. Komünistler, İbrahim yoldaşın bayrağını yere düşürmediler. Bugün Mustafa Suphi ve İbrahim, TKP/ML in, onun önderliğindeki TİKKO ve TMLGB nin mücadelesinde yaşıyor. Onlar dün olduğu gibi bugün de emperyalizmin uşaklarına; ama yalnız onlara değil; mücadeleyi sabote eden her türlü oportunist ve revizyonist akıma da korku salıyor. Bugün Türkiye nin Komünistleri ;

Biz, Biz, Biz, işçinin, köylünün yiğit sesiyiz,

Namluya sürülmüş halk mermisiyiz diyerek yürüyor, sömürü ve zulüm çarkının üstüne . Çeşitli milliyetlerden ezilen halkımız ağıt yakıyor komünistlere;

İbo bize yol gösterdi,
Halk için canını verdi,
Öldü ama yenilmedi.
Önderimiz İbrahim, İbrahim Kaypakkaya

Partimiz, mücadele tarihi içinde onlarca şehit verdi. Burda Ocak ayı içinde şehit olan üç yoldaşımızın şahsında bütün parti şehitlerimizi anmak istiyoruz .

ALİ HAYDAR YILDIZ

Ali Haydar yoldaş, yoksul bir ailenin çocuğuydu. O, Dersim halkının Türk hakim sınıfının uyguladığı katliamlara duyduğu kinin büyülmüştü. Daha öğrencilik yıllarında devrimci fikirlerle temasa geldi, devrimci mücadeleye atıldı. Bir çok kez tutuklandı. İşkencelere uğradı. Ama gerilemedi. Tersine baskı onu daha da biletti.

Ali Haydar yoldaş, TKP/ML'in kuruluşundan itibaren TKP/ML saflarında yer aldı. Ali Haydar Yıldız, 12 Mart faşizminin karanlık günlerinde mücadelenin en ön saflarında idi. 72 yılında Dersim halkına uygulanan faşist zulme karşı, TKP/ML saflarında en güç görevi cesaretle üstlendi. Azıllı faşistlere karşı yönelen silahlı eylemlerde en önde yer aldı.

Ali Haydar yoldaş, yoksul halkla kaynaşmayı bilen, her gittiği yerde devrim propagandası ve parti propagandası temelinde yoksullarla kaynaşan örnek bir komünistti.

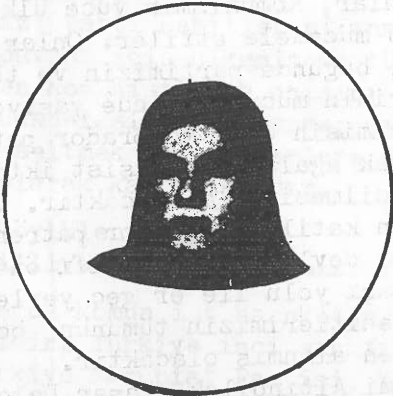
Ali Haydar yoldaş, 1973 yılının 24 Ocak

gününün alaca karanlığında, yoldaşları ile birlikte kaldığı mezrada jandarma tarafından sarıldı. Ali Haydar, yoldaşlarına haber verip onların kaçmalarını sağlarken, kendisi elindeki silahla komünist bir kararlılıkla jandarmalara karşı direndi. Ali Haydar yoldaş, ölüm kusan faşist namlulardan çıkan kurşunlarla yaralandı. Ali Haydar'ın aldığı yaralar ölümcül değildi. Ama faşistler, bu komünisti öldürmekte kararlı idiler. Fehmi Altınbilek adlı eli kanlı faşist köpeğin önderliğindeki birlik, Ali Haydar'ın ayaklarına ip bağlayarak karda sürüklemeye başladı. Ali Haydar yoldaş kan kaybından öldü.

Türkiye'nin komünistleri, Ali Haydar'ı bilinçlerine kazıdılar. Ali Haydar'ı katleden komprador patronlar ve toprak ağalarının devletine kinlerini biletiler. Komprador patronlar ve toprak ağalarının adına Ali Haydar Yıldız'ımızı katleden faşist köpeğin Fehmi Altınbilek'in de ismini bilinçlerine kazıdılar. Ve söz verdiler:

YOLDAŞ SENİN ADIN ÖNDE, KALMAYACAK KANIN YER DE,
KIZIL BAYRAK DİKECEĞİZ ÇARPIŞTIĞIN TEPELERDE.

YOLDAŞ SENİ ANACAĞIZ, HER GEÇEN GÜN ANACAĞIZ,
FAŞİST CELLATLARDAN BİR GÜN İNTİKAMINI ALACAĞIZ.

MERAL YAKAR

İMUT ETME AĞALARDAN, AĞALARDAN PAŞALARDAN

ÖRNEK AL MERAL YAKAR'DAN

KURTULUŞ DEVRİMİLE BACIM...

Meral yoldaş, Gaziantep'in Nizip kazasında doğmuştu. Başarılı bir öğrenci olduğundan İzmir Yüksek Öğretmen Okuluna seçildi. Burada liseyi bitirdi. Bu dönemde devrimci mücadeleye katıldı. Faşistlere, okul idaresine ve polise karşı mücadelede ön saflarda yer aldı.

Daha sonra, İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesine girdi. Burada faşist katiller tarafından beynine kurşun sıkılarak katledilen Ahmet Muharrem Çiçek ile tanıştı. Meral yoldaş, bu dönemde, İhtilalci Gençlik Birliği adlı illegal teşkilat içinde yer aldı. Ve bir çok illegal bildiriye okul içinde büyük bir cesaretle ve ustalikle dağıttı. Daha sonra TKP/ML saflarına katıldı. Oportunizme karşı mücadelede kararlılıkla yerini aldı. 12 Mart döneminde Meral yoldaş işçi sınıfı

içinde çalışmak için okuldan ayrıldı. İlle-
galite şartlarında yaşamaya başladı. Mücadele
nin zorluklarından yılmadı. Meral yoldaş, 22
Ocak 1973 de, Ümraniye'de, partinin bir evin
de, daktilo ile yazı çoğaltırken, bir yolda-
şının elinde kaza ile patlayan tabancadan çı-
kan kurşunla yaralandı. Yoldaşlar, Me-
ral'i derhal hastaneye götürdüler. Meral
yoldaş, kendisini yaralayan ve hastaneye gö-
türen yoldaşa ısrarla kendisini bırakmasını,
evi boşaltmaya gitmesini söyledi. Kendisini
yaralayan yoldaşın yakalanmamasını ve parti
sırlarının polis eline geçmemesini kendi
hayatından daha üstün tutarak komünist feda-
kârlığın bir örneğini verdi.

Meral yoldaş hastanede polis tarafından
işkenceye çekildi. O yaralı haliyle, komü-
nizm davasına duyduğu yüce inanç ve halk yı-
ğınlarına duyduğu sarsılmaz güvenle dindik
durdu, boyun eğmedi.

Meral yoldaş, bugün bütün kadın devrimci-
lere örnek bir komünist olarak TKP/ML in
mücadelesinde yaşamaktadır.

ATILLA ÖZKAN

GECE ÇOK KARANLIK,ETRAF DUMANLI,
KAN İÇİNDE YATAN CAN ATILLAM'DI.
BİR DAMLA KANIMIZ;BİN FAŞİST CANDIR.
AKAR DAĞDAN DÜZE DURMAZ SELİMİZ.

Atilla Özkan yoldaş bir işçi ailesinin
çocuğudur. Devrimci harekete öğrencilik yıl-
larında katılmış. Daha sonra çeşitli iş yer-
lerinde işçi olarak çalışmıştır. Çalıştığı
iş yerlerinde Atilla yoldaş işçilere sürekli
olarak gerçek kurtuluşun halk devrimi ile
olacağını bilincini vermiş ve işçileri bu
bilinç temelinde örgütlemeye çalışmıştır. Çe-
şitli baskılar, işten atılmalar, onu mücade-
lesinde bir adım bile geriletmemiş, tam ter-
sine komprador patron ağa düzenine duyduğu
kin daha da bilenmiştir. O TKP/ML saflarında
mücadelesini bilinçli bir parti neferi ola-
rak sürdürmüştür.

13 Ocak 1976 günü, işkenceci ve katilleri
en ünlülerinden oluşan MİT ve 1.Şubenin 'vu-
rucu timleri' Atilla yoldaşın ve diğer bazı
yoldaşların birlikte kaldığı evi sardılar.
Atilla yoldaşın kapıyı açmasından sonra, fa-
şist katiller evdeki devrimcilerin üstüne
kudurmuşça saldırdılar. Otomatik silahlarla
evin içini taradılar. Atilla yoldaş, faşist
köpek Muhsin Bodur'un silahından çıkan kur-
şunlarla yaralandı. Yere yıkıldı. Hakim sı-
nıfların faşist düzeninin bekçi köpekliğini
yapan Muhsin Bodur, Mete Altan gibi azıllı
işkencecilerin önderliğindeki polisler, yara-
lı olan Atilla yoldaşın üzerine çullandılar.
Yerde yatan Atilla'yı tekmelediler. Atilla
yoldaş hunharca katledildi.

Komünistler, Atilla'yı da bilinçlerine, yü-
reklerine gömdüler. Onun da öcünü almak için
yemin ettiler.

Hakim sınıflarla sürdürdüğümüz ölüm-kalım
mücadelesinde partimiz daha onlarca şehit
verdi. Selahattin Doğan, A. Muharrem Çicek,
Mehmet Kocadağ, Tuncay Bali, Cemil Oka, Zül-
fikar Uralçin, Mehmet Zeki Şerit, 1 Mayıs
mahallesinde direniş önderlik ederken şe-
hit düşen 5 yoldaşımız ve mücadelenin eşit-
li alanlarında şehit düşen onlarca yoldaş-
ımız... Hepsi.. Hepsi yüce komünizm davası i-
çin dövüşerek öldüler.

Bizler, onların bıraktığı kırmızı bayrağı
devralanlar, bütün parti şehitlerimiz adına
bir kez daha söz veriyoruz ki;

ŞEHİTLERİMİZİN KANI YERDE KALMAYACAK !

TKP/ML partizanları, TIKKO savaşçıları,
TMLGB militanları, komprador patron ağa dev-
letini yıkmak, işçi sınıfı önderliğinde
Demokratik Halk Devrimini gerçekleştirmek
için savaştılar. Onlar, işçi sınıfı önder-
liğindeki Demokratik Halk İktidarından dur-
maksızın sosyalizme varmak için mücadele
ettiler. Onlar, Komünizmin yüce ülküsüne
varmak için mücadele ettiler. Onlar ölmedi-
ler. Onlar, bugünde partimizin ve tüm dünya
komünistlerinin mücadelesinde yaşıyorlar.

Şehitlerimizin öcü, komprador patronla-
rın ve toprak ağalarının faşist iktidarının
yerle bir edilmesiyle alınacaktır. Bütün şe-
hitlerimizin katili komprador patron ağa dev-
letidir. Bu devlet, işçi sınıfı önderliğinde
halk savaşı yolu ile er geç yerle bir edi-
lecektir. Şehitlerimizin tümünün öcü o za-
man gerçekten alınmış olacaktır.

Ama, Mehdi Altınbilek, Yaşar Değerli, Muh-
sin Bodur, vs. hakim sınıfların faşist bek-
çi köpekleri sevinmesinler. Onlara sıra çok
daha önce gelecek. Halka ve devrimcilere iş-
kence eden faşist caniler Demokratik Halk
Devrimi mücadelesi içinde ve mücadeleye bağ-
lı olarak mutlaka cezalandırılacaktır. Parti-
miz bunları hangi deliğe girerlerse girsin-
ler bulup çıkartacak, yaptıklarının hesabını
bir bir soracaktır.